

Mallorca 1994

V Břeclavi prodávají zájezd na Mallorku v akci last minute za 4990. Neváhám a kupuji poukaz i pro 10letou dceru Pavlínu. 9.listopadu odlétáme ve 22 hod. z Ruzyně Je to můj první letecký zájezd. Vše je pro mě nové, cesta probíhá rychle. Žel je tma, takže nemůžeme pozorovat, co se děje pod námi. Přistáváme na letišti v La palma přesně o půlnoci. Čeká nás transfer do Cala Pi a než se ubytujeme, jsou 2 hod. po půlnoci. Bydlíme v nádherném pětihvězdičkovém hotelu. V takovém přepychu jsem nikdy nebyl, byl jsem dosud zvyklý na malý stan. Luxusem bylo, když měl předsíňku. A teď obývací, dvě ložnice, kuchyňka, terasa, solárko, krb, pračka, satelit a mnoho dalších vymožeností, o kterých jsem nevěděl na co jsou a jak se používají. Tvrdě usínáme a budíme se až po osmé, ale pořád tma. Otvírám okno, okenice a v tom mě oslní obrovský žhavá koláč, co už je nad mořem. Rychle se vydáváme na průzkum. Na recepci vyptám mapu a vyrážíme na pláž v nádherné zátocy, vzduch 25 ve stínu, voda 20. Pro otužilého Evropana docela příjemná, Španělé však již chodí v zimních bundách. Po osvěžující koupeli objevujeme úžasné travertinové, rozeklané pobřeží. Taky pozorujeme floru, těch kytiček, palmiček, opuncí. Večer v Cala Pi klubu organizují Francouzi večírek. Boule s tropickým ovocem tekla proudem. Nebyla však zadarmo, každý účastník musel zazpívat píseň z nabídky asi 300 písní. Text běžel na velké obrazovce, žel anglicky. Já dlouho odmítal, protože jsem žádnou neuměl, to bylo pořád „ My hesel“ apod. Nakonec mě zlomili a já si vzpomněl na tu naši : Tancuj, tancuj, vykrúcaj, len mi pecku nezrucuj. Pár Čechů se přidalo a začalo na podiu tancovat. Při refrénu trá lalala, trá lalala .. se přidali i cizinci a tleskali do rytmu a já si připadal skoro jak super stár. Však jsem z té slávy i z té boule sotva doklopýtal na pokoj. Otvíral jsem dveře asi hlavou, neboť jsem měl ráno opravdovou bouli, tentokrát však bez alkoholu i bez ovoce.

Bylo nás tam asi 30 Čechů, kromě mě s dcerou se však chodili koupat jen dva starší manželé. Ostatní se spokojili s tím, že slyšeli, že je voda teplá. Většinou trávili čas v hotelu či na krátkých procházkách. V areálu tři bazény se sladkou vodou, ale nikdo v nich. Samozřejmě, že já s Pavlínou vše vyzkoušeli. Taky jsme podnikali výlety s batůžkem a mapou do vnitrozemí. Platil jsem za zkušeného turistu, a tak není divu, že se na mne obraceli a radu či informace. Jeden podnikatel si pronajal auto, ale nevěděl kudy kam. Tak jsme přisedli a určili trasu. Výlet do Valdemosa, kde kdysi prožil románek Chopin se Sandovou. Pokoštoval jsem gratis místní alkoholické nápoje, koupil levné pomeranče, navštívili klášter,, v bance vyměnili pesa. Přes nádherné hory, zálivy jsme se dostali do Nové Palmy a turistického centra Arenal. To nás moc nenadchlo, dlouhé pláže, mraky hotelů, promenáda. Už jsme se těšili zpět do naší Cala Pi - Piniové zátoky a ještě večer si šli zaplavat. Další den znovu na travertiny, které mi učarovaly. Pár jsem si jich dovezl domů na památku. Pavlína ulovila krásnou velkou želvu a dotáhla ji na balkon v našem apartmánu.. Ale když se tam několikrát vyprázdnila a pak to roztlápala, dcera ji rychle vrátila do přírody. A znovu nádherné koupání a šnorchlování. Sledujeme podmořský život, hodně různých rybiček. Ledňáček si ulovenou rybku mistrně posune v zobáčku až ji hlavou napřed spolkne. Racci či rybáci chodí po břehu a hledají, co moře vyvrhlo. Rybářské lod'ky jsou zazimovány na břehu, jejich černá, koženková sedadla jsou na sluníčku rozpálená a nám slouží místo lehátka. V písku malujeme, hrajeme na honěnou a pilujeme přemety stranou. Každý pokus dceři jako správný tělocvikář oznámkuji. A jsem přísný. Vysunutý zadek, pokrčená noha - dostatečně. Po mnoha pokusech je to již chvalitebně. Jedničkou se má šetřit jako šafránem. nakonec je přece jen na výborně, to štěstím jí očička jen září. Je to šikovná holka, má být přece po kom. Přece po mně, né. Večer se věnuji vaření, pečú kuře v troubě. Je na ní víc knoflíků než je zdrávo. Pomačkám, co se dá. Upečené kuřátko s rýží chutná a dcera mi vysekává poklonu, že netušila, že umím tak výborně vařit. O půl třetí mne budí rachot jako by před hotelem někdo kul kosu. Čekám, že to brzo přestane, ale kdepak Vstávám a jdu mu vynadat, zjišťuji však, že hluk jde z naší kuchyně. Omylem z neznalosti jsem tam naprogramoval budík, to aby se kuřátko nespánilo. Z balkonu se domlouvám se sousedem na výletě autem. On nemá pesa a v hotelu mají velmi nepříznivý kurz. jedeme do hlavního města, směnárny v neděli zavřené, zato v druhé největší katedrále hned po Římu je bohoslužba,

chvíli se zúčastníme, pak jedeme na letiště, tam vyměňují valuty non stop. V Nové Palmě navštívíme marineland. Papoušci jezdí na kole, lachtani jsou úžasní. Pavlína si pohladí obří želvu i delfína. Vystoupení delfínů je fantastické. Ještě se najíme a holka si chce utrhnout pomeranče, sklouzne po zábradlí a škaredě si odře nohu. Úlovek je nezralý, kyselý a dáváme si jej do čaje místo citronu.

Znovu se věnujme koupání v moři. Přijíždí sem na výlet tři autobusy místních školních dětí. Hrají si s míči, létajícími talíři, piknikují, ale žádný se nekoupe. naopak, v zimních bundách si nás obdivně prohlížejí. v tom zděšeně křičí „medúzos, medúzos“ ! Skutečně, v zátocce jsou stovky medúz. Takové, malé, růžové a trochu žahavé. V klidu mezi nimi proplouváme, ale stejně jsme chytl asi tři, Pavlína dvě žahadla. Dalo se to přežít. Týdenní pobyt se rychle chýlil ke konci. Ale jsme si ho jak se patří užili. Kde by mě napadlo, že ještě v půli listopadu si užiji koupání a opalování. Ještě poslední den až do 13 hod. plaveme a transfer na letiště. Tentokrát vidíme ostrov z výšky. Zejména severní poloostrov Formentor s velkými horami. Za chvíli jsme nad pevninou a již jsou vidět bílé alpské vrcholky. Dlouho ta nádhera nevydrží, letíme do mraků a husté mlhy. Na Ruzyni přistáváme a v krat'asech klepeme kosu. Je tu 10 cm sněhu. Tak tady si už nezaplaveme. Zato nás čekají zimní radovánky.

Pedro